

כי באותו זמן חלו בעריית תל-אביב חילופי משמרות. קמה קואליציה אחרת ובראש ועדת התנועה נעמד חיילק רמות.

★ ★ ★

20 שנה בכים

מאז זמן החל שיתוף-פעולה הדוק בין קולין את זהבי ועיריית תל-אביב. שיתוף רחב לבבות וטובות הודיות. המצב הגיע לכך, שהמשרד הפרטי לסקר תנועה ותיכונה, הפך כאילו לחלק של מחלקת התנועה בעירייה. קולין את זהבי הם אפילו מחברי הפירסומים והדו"חיים המתפרסמים עליידי מחלקת התנועה העירונית!

הקריירה המדהימה של שלמה במעגל הצי לחות שלם. קולין את זהבי בודקים את היתנועה ברחובות תל-אביב. קולין את זהבי מייצרים אבירים, ההכרחיים לביצוע תוכניות אלה. קולין את זהבי הם הקבלנים ה"מבצעים" עבודות-דרכים במיסגרת ביצוע היתוכניות שעובדו עליידי החברה קולין את זהבי ולבסוף, קולין את זהבי בוחנים — בהיותם משרד לתיכנון — את ביצוע היתוכניות של הקבלנים קולין את זהבי.

אולם כל זה לא היה אלא תקופת הכנה לפרס הגדול: זכייה במיכרז לעיבוד סקר מוצא ויינוע עבור העיר תל-אביב.

עצם ההצעה לביצוע סקר כזה, והתחייית תוכנית כללית לתחבורה העירונית, מקורה דחוק ומשורר קולין את זהבי. כצינור ראשי, בו השתמשו למטרה זו, שימש להם כתב הארץ יאיר קוטלר. נדמה כי זהו ה"פרט הפיקאנטי ביותר בכל הסיפור הסבוך. כי זהו אותו יאיר קוטלר עצמו אשר גרם לסערה מסביב לפרשה זו, כאשר התקיף את עיריית תל-אביב על שכחרה בהצעה ה"יקרה ביותר. במשך שנים התקיף את עיריית תל-אביב על שאינה מעבדת תוכנית מסגרת של התחבורה, ואינה מבצעת פעולה כל-כך הכרחית כמו סקר מוצא ויינוע. באותן הזדמנויות יעץ בטוב-לב, שעבודה אחרתית זו מן הראוי שתופק בידי חברה המיטיבה להתמצא בענייני תחבורה. למען

אנשים

קצת תרבות, רכותי"

סוף-סוף התברר מיהו מגן הדמוקראטיה בישראל — תתי-הרבטחון, שמעון פרס. בראיון עם כתב העיתון האיטלקי לה סטאמפה, נשאל פרס אם הוא חושב את עצמו כיוורשו של הפטריוארך הישיש העומד בראש מדינת ישראל. לא היה אדם יותר מוועזע מפרס למישמע שאלה זו. "שטויות", השיב, "בדמוקרטית כשלנו יורש" הוא עניין שאין להעלותו על הדעת" . . . בקבלת-הפנים, שערך השבוע ראש המשלה, דוד בן-גוריון, על 100 חילים מצטיינים, הוא גילה חוש מיוחד למציאות. כאשר הוצג בפניו חייל צעיר בן 18, פנה אליו בניגוי בשאלה: "תאמר, ובמבצע סיני לחמת גב? כן?" כשהוצג בפניו חייל אחר, נאמר לו בניגוי שאותו חייל משרת בחיל-כללי. "חיל-כללי?" תמה שרה-הבטחון, "לא ידעתי שיש חיל כזה בצה"ל" . . . ביום בו קיבל הרב הצבאי שלמה גורן את דרגת האלוף, התלבט כיצד לענות את הדרגות החדשות. הוא קרא לעזרתו אלוף ותיק, מפ"קד חיל-האוויר עזר וייצמן, שהסביר לו כיצד יש לענות את הדרגות. כשנסתיימה המלאכה, התמתח האלוף החדש והצהיר: "עזר, כהיום כל מה שעף בגובה של לי מעלה מס 15 אלף גלג, שייך לי" . . . מאמן נבחרת הכדורגל הישראלית, גיולה מאנרי, העלה השבוע זכרונות מפגישתו עם הנשיא המנוח, יצחק בן-צבי. ה"שיחה ביניהם התנהלה באמצעות מתורגמן. הנשיא היה בטוח שגיולה הוא עולה חדש, שזה עתה הגיע ארצה וטרם הספיק להי"ק לט בארץ, לא העלה בדעתו שהוא מאמן זר. "תשאל אותו", ביקש מהמתורגמן, "מדוע הוא לא מחליף את שם משפחתו ל"עברית"? . . . בהרצאה שערך השבוע ה"מחזאי הצרפתי הנודע יוג'ין יונסקו, באולם אוהל בתל-אביב, התמלא האולם שעה ארוכה לפני שהחלה ההרצאה. הקהל הרב מילא אפילו את המעברים, כך ששעה

מזה שנים הוא חי בבדידות מוחלטת ב"פאריס" . . . מאז חזר שחקן התיאטרון הצעיר אמנון מסקין מארצות-הברית, שם עבר דרך כור ההיתוך של האקטורס סטודיו של לי שטרסברג, אין הוא יכול להשתחרר מהרעיון להקים אולפן דומה ב"ישראל. ואומנם, יחד עם היילד נאמן כי אולפן, לשם באים פרחי-במה צעירים, כדי לספוג השראה תיאטרונית אמיתית. שחקן-נית רצינית באמת, שהחליטה להצטרף ל"סטודיו, היתה ג'רמיין אוניקובסקי, שחקנית התיאטרון החיפאי. היא התבקשה לעבור בחינות קבלה. אמנון והיילד ישבו שלובי-זרוע ומוציפי עיניים, וחזו באטיוד שהציגה בפניהם השחקנית. כשסיימה, חשב אמנון וחשב, עד שהפליט: "לא הרגשתי שום דבר!" השחקנית ניסתה את כוחה שוב, ושוב פסק מסקין הצעיר: "גם עכשיו לא הרגשתי כלום." ג'רמיין עזבה את ה"סטודיו, בתקופה שביום מן הימים יתחיל מסקין להרגיש . . . בתום הצגת הבכורה של סרטו המצויין של שמעון ישראל, המרתף, נשארו הצופים מרותקים לכסאותיהם, עד שנדלקו האורות באולם. הראשון שהתרומם היה דן בן-אמוץ, שגנה לעבר הקהל, החזה קידה לקול תשואות, כאילו היה הוא יוצר הסרט, והצהיר: "הסרט ה"שני שלי יהיה — הקומה הראשונה" . . . שייקה אופיר עזר ללוות את חותנתו לנמל-התעופה לוד, לרגל טיסתה לחוץ-לארץ. הוא החנה את מכונתו מול מלון במקום שהגניה אסורה, עלה ליטול את המזודות. כשירד, מצא שוטר-תנועה עומד ורושם לו דו"ח, על חניה במקום אסור. השוטר החל לבקש את תעודותיו של שייקה, אשר גילה שרשיון המכונית איננו אצלו. כל טענותיו של שייקה, שהוא עלול לאתר למטוס, היו לשוא. גם הסברי המת-קהלים, שהם מכירים את שייקה כאמן, ולא כסוחר מכונות לא לו, לא השפיעו על ה"שוטר. שייקה הנרגז נטל מונית, העביר אליה את המזודות, ונסע לנמל-התעופה כשהוא משאיר את מכונתו בידי השוטר. עכשיו נתבע שייקה לדין על הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו . . . על חתייה מיוחדת בתמינה שארעה לו, בשעת סיור עם להקת הקרנגולים באירופה, סיפר האמרגן אבי רהם ("פשוט") דשא. הוא סייר את הפועת התרנגולים בטלביזיה הבריטית ב"שיחה טלפונית מכריסל. לרוע המזל, איתר ה"הרכבת שהביאה את הלהקה ללונדון, ו"התרנגולים מצאו עצמם בתחנת הרכבת רבע שעה לפני שהיו צריכים להופיע בפני ה"מצלמות. הם נטלו מוניות, סטו לתחנת ה"שידור, התלבשו במסדרון ועלו על במת-הצילומים ללא כל חזרות או הוראות. הם שרו את שיר השוק, במיסגרת התוכנית המפורסמת של הבי.בי.סי. הלילה, ירדו מן הבמה ויצאו מהבניין, מבלי שאיש יאמר להם אפילו תודה או שלום. רק אחרי הצי שעה התנצל מנהל התוכנית בפני פשגל, שנשאר במקום. "זה בגלל קצב העבודה כאן", הסביר, אבל פשגל לא יכול להש"חחרר מהמחשבה מה היה קורה לו העלה בבמה, במקום את להקת התרנגולים. להקת קופים, למשל, מבלי שאיש יוכל לבדוק מה קורה, עד הרגע בו מתחילים לצלם.

★ ★ ★

"יצר חתי לגעת בכך!"

ביליה בו נפרד הזמר סאשה דיסטל מ"ישראל, שררה בתל-אביב מהומה כללית. בשני מועדוני-לילה ציפו מאות אנשים, אחד רי שהובטח להם כי סאשה יביא לבלות את הערב דחוקא שם. היחיד שלא ידע מכך, היה סאשה עצמו. הוא בילה במסיבה אינטימית, שערכה לכבודו ידחתו החתיקה, ה"עיתונאית מירה אברך. בין השאר, הת"ייד סאשה באותה מסיבה עם הפסנתרנית פנינה זלצמן. אחרי שפנינה נטשה את המסיבה, אמר סאשה: "כשאבוא בפעם ה"באה לישראל, לא אצטרך להביא איתי פסנתרן. יש לי את פנינה". פנינה עצמה היתה כל-כך גירגשה, ששעה אחרי חצות טילפנה למסיבה, התנצלה על ששכחה לומר שלום . . . לעומת זאת, כאשר נפרד סאשה מ"מנהלת תערוכת תחיבי, עדה מכנס, נשק לידה המושטת לו לשלום. אמרה עדה: "סוף-סוף הצלחתי לגעת בכך" . . . בשיחה שניהל סאשה עם צמד השמוליקים, שמואל רודנסקי ושמואל סגל, סיפרו לו ה"שניים כי הפיפו בפולין בשפה היהודית. זה הוכיר לסאשה, כי לפני שהפך לזמר מפורסם, היה יועץ מוסיקאלי בחברת חמ"ל לייס. יום אחד היה עליו להשיג על

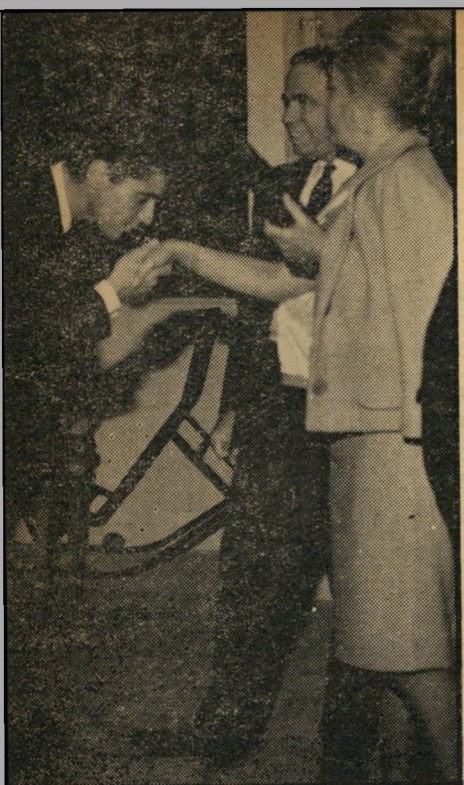
ההמחזאי החל בדבריו, נעלו מארגני ההר צאה את דלתות האולם. לפתע הופיעה ב"חוצ קבוצה של מאחרים, שמצאו את דלת נעולה, החלו להקיש בה בכוח רב. אל ה"פתח מיהר ד"ר חיים גמזו, שהיה ממר"נה על האירוע, צעק לעבר הדופקים מצידה השני של הדלת: "רבותי, קצת תרבות!" כעבור דקה בא ד"ר גמזו במבוכה, כאשר התברר לו שהפמליה בחוץ היתה פמלייתו של שגריר צרפת בישראל, ז'אן בור"דייט. גמזו מיהר להכניסם ברוב כבוד.

★ ★ ★

"לא הרגשתי שום דבר!"

אחד משני העתונים החשובים ביותר ב"גרמניה המערבית, די וולט, פירסם השבוע ביקורת (חיובית) של שלושה מערכונים של עמוס קינן, שהוצגו בתיאטרון באחת מ"ערי גרמניה. הביקורת פותחת במשפט הבא: "מאחורי הפסכרונים עמוס קינן, מסתתר סופר ישראלי צעיר, אשר אומרים עליו כי

* שמוליק סגל, שמואל ("מר שמחון") רודנסקי ונריה אברך.

סאשה מנשק לידה שר עדה מכנס סוף-סוף נגעת

הקלטה של דז'ינאן ושימאכר. סיפר סאשה: "כל העובדים, שהיו יהודים, תגלגלו מצחוק. רק אני, שלא הבנתי מילה, עמדתי כמו אידיוט" . . . אגב, כל אותו ערב סירב סאשה לשיר, התנגד אפילו ל"ישמעו תקליטים שלו, העדיף להאזין ל"תקליטים של פראנק סינרה וז'י" בר בקו. אולם כשנפרד מהמארחת, בשעת בוקר מוקדמת, שעה קלה לפני שהמריא לצרפת, הניח תקליט שלו על הפטיפון, ב"העירו למירה: "זה כדי שתחשבי שאני עדיין כאן" . . . אחת שהחמיצה מסיבה זו, היתה הזמרת ריקה ז'אלי. כאשר הזמנה למסיבה, דחתה את הזמנה באומ"רה: "אני גילה לקבל הזמנות רק כש"מודיעים לי מראש על-כך" . . . אגב, ריי"קה, שהתגוררה בתל-אביב בדירת הוריו ב"צ"לה לשעבר, הסבירה זאת באומרה: "לא הזמנתי מקום במלון, כי חשבתי שאלון אצל הוריי. שכחתי שחוריי גרים בירושלים, וההופעות הן בתל-אביב" . . . מפי"ק סרטים היהודי הנודע סם שפיגל, שביקר לאחרונה בארץ, כדי לסדר את אמו הזקנה בבית-אבות. סיפר על תחרות יוקרה, ש"נערכה לא מכבר, בינו לבין מפי"ק הסרטים היהודי-הצרפתי ראול לוי. לוי, שחלמו הוא להפוך לסם שפיגל שני, שמע שמכר ניתו של שפיגל מצויידת בטלפון פרטי, ה"יחיד מסוגו בפאריס. הוא מיהר להתקין גם לעצמו מכשיר דומה. החיוב הראשון שחייג היה למכונתו של שפיגל. שפיגל הרים את השפופרת. "הלו, סם, כאן ראול לוי, ה"תה הקריאה. "חכה דקה אחת", השיב לו שפיגל, "יש לי כאן שיחה על הקו השני" . . . רוברט וייז, במאי הסרט סיפור הפבריים, שהשהה בישראל, יצא לבלות ב"מועדון-הלילה עומאד-כייאם. במיקרה הודמ"נו למקום אריק ושוישק לביא. כש"שמע אריק שויז נמצא בין האורחים, עלה על הבמה, נטל את המיקרופון, ושר את כל השירים מתוך הסרט המוסיקלי. כש"הציע להם ויזו כל חוזה.

★ ★ ★

פסוקי השבוע

תת שריהבטחון שמעון פרס: "איני טוב כפי שאומרים עלי יודי — אף גם איני רע כטענת אויבי". אורי דן, כתבו הצבאי של מעריב, במאמר הערכה על אלוף שלמה גורן, הרב הראשי של צה"ל: "השיטות הבלתי קונבנ"ציונאליות של הרב גורן, במיסגרת המאמץ הכולל מול האיום הערבי, מצאו אצל ראש הממשלה אנון קשבת . . . היא התפרסם כי אשר גילה פיתרונות מקוריים ובלתי-שיגר"תיים לבעיות שהתעוררו בצה"ל בקשר ל"שמירת השבת" . . . הוא נוהג לדבר בתקיפות רבה ויודע בכשרונו לקבל התלטות מהירות אף במצבים קשים".

הרב אהרן שלמה גורן, בתשו"ב לשאלה לדעתו על המצב בירדן: "בעז"רת השם, הכל יבוא על מקומו בשלום".

סאשה דיסטל וירידים שתחשבי שאני כאן

הדיוק: קולין את זהבי. קטעי העיתונים ה"מכילים את המאמרים של קוטלר, נשמרים כמסמכים יקרים מפז בארכיון החברה. קוטלר הכין את הקרקע הציבורית להעב"רת התוכנית. אולם את התוכנית עצמה הגשימה מחלקת התנועה בעיריית תל-אביב. היא הוגשה בדיוק כפי שאיחלו לעצמם קושרי הקשר. נוסח המיכרז עצמו לא הש"איר ספקות כלשהם כי ביצוע התוכנית והרווחים יפלו בידי החברה המתאימה. ושוב נסגר המעגל. קולין את זהבי ילדו את רעיון עיבוד סקר מוצא ויינוע. קולין את זהבי ניגשו למיכרז, אשר נתפר בדיוק לפי מיתוס. קולין את זהבי זכו במיכרז. ההצבעה, בה אישרה מועצת עיריית תל-אביב את תוצאות המיכרז, אישר מחדש את המוניפול הבלתי מעורער של החברה ל-20 השנים הבאות. לא מדובר רק ב"ע"בודות בסכום של 630 אלף ל"י, סכום אשר ללא ספק יגדל בהרבה. אלה אשר יעבדו כעת את תוכנית האב, יעבדו כ"נראה גם בעתיד את תוכניות המיטנה, ו"יצאו לפועל את המצעות עליהן ימליצו בעקבות חסקר הציובי.